

MANUÁL

ANI OPATRENIA, ANI VYHLÁŠKY ÚVZ A RÚVZ NIE SÚ VŠEOBECNE ZÁVÄZNÉ A PRÁVNE ÚČINNÉ ! Deklarujú to rozhodnutia Ústavného súdu SR.

K OPATRENIAM

(platí to pre všetky opatrenia ÚVZ a RÚVZS v súvislosti s Covid-19, bez ohľadu na predmet úpravy, č rúško, izolácia, karanténa, uzavretie prevádzky, certifikáty, vstup na územie SR...)

Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva a regionálnych úradov nie sú všeobecne záväzné právne predpisy. (Nezaväzujú všetkých, teda nezaväzujú nikoho).

Uznesenie Ústavného súdu SR, zo dňa 24.9.2020, sp. zn. II. ÚS 411/2020 : „...opatrenie ako správny akt vydaný orgánom verejnej správy pri plnení jeho úloh má **charakter hybridného správneho aktu**... **...opatrenie s povahou hybridného správneho aktu nie je právnou normou, a teda ani nemôže byť všeobecne záväzným právnym predpisom**“.

K VYHLÁŠKAM

(platí to pre všetky vyhlášky ÚVZ a RÚVZS v súvislosti s Covid-19, bez ohľadu na predmet úpravy, č rúško, izolácia, karanténa, uzavretie prevádzky, certifikáty, vstup na územie SR...)

Úrad verejného zdravotníctva ani regionálne úrady nemajú právomoc vydávať vykonávacie právne predpisy podľa Zákona č 355/2007 Z.z., na základe čoho nemajú nimi vydávané vyhlášky účinnosť a všeobecnú právnu záväznosť

§ 5 ods. 2 Zák. č 400/2015 Z.z.: Ak návrh zákona predpokladá vydanie vykonávacieho právneho predpisu, musí obsahovať splnomocnenie na jeho vydanie; to neplatí, ak vykonávacím právnym predpisom je nariadenie vlády. Splnomocňovacie ustanovenie sa musí formulovať tak, aby z jeho znenia jednoznačne vyplývalo, kto je splnomocnený na vydanie vykonávacieho právneho predpisu, aké skutočnosti a v akom rozsahu sa majú v ňom upraviť pri ňom sa dbá na zabezpečenie súladu vykonávacieho právneho predpisu so zákonom. Ak sa predpokladá vydať na vykonanie zákona nariadenie vlády, možno to v návrhu zákona výslovne uviesť

Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 10/2013 z 10.12.2014: „... samotnú povinnosť možno uložiť uznaným prameňom práva – jednak zákonom alebo tak môže urobiť na základe výslovného zákonného splnomocnenia aj podzákonný právny predpis (vykonávací právny predpis), ktorý sa bude pohybovať v medziach tohto splnomocnenia.“ (§ 62 Zák. č 355/2007 Z.z.).

Uznesenie Ústavného súdu SR, zo dňa 24.9.2020, sp. zn. II. ÚS 411/2020): „Zákon preto (pri hybridnom správnom akte) neobsahuje vo svojom texte osobitné splnomocňovacie (delegáčé) ustanovenie na jeho vydanie, ktoré je nevyhnutné pri podzákonných všeobecne záväzných právnych predpisoch (vyhláškach)“.

S poukazom na uvedené legislatívne pravidlo vyplýva, že splnomocnenie na vydanie vykonávacieho predpisu musí byť vyjadrené v splnomocňujúcom ustanovení, ktoré je obsahom zákona. Špeciálna delegácia musí byť vždy určitá. Z jej znenia musí jasne vyplývať ktorý orgán je splnomocnený na vydanie vykonávacieho právneho predpisu a ďalej aké otázky a v akom rozsahu môže vo vykonávacom predpise tento splnomocnený orgán upraviť

Zákon č 355/2007 Z.z. neobsahuje osobitné splnomocňovacie ustanovenie pre Úrad verejného zdravotníctva ani pre regionálne úrady verejného zdravotníctva. Ust. § 62 v spojení s § 3 ods. 1 písm. a) zákona deleguje osobitné splnomocnenie na vydávanie vykonávacích právnych predpisov iba pre ministerstvo zdravotníctva.